

Plv. ambassadeur te Canberra (Hasselman) aan minister van Buitenlandse Zaken (Stikker), 13 okt. 1950

Onder verwijzing naar Uw 142 bericht ik U dat Watt mij heden zeide dat het Australische lid van de UNCI werd opgedragen zich bij de meerderheid van de UNCI aan te sluiten en derhalve werd ingestemd met het uitbrengen van rapport aan de VR. Watt zeide dat normaliter door hem overleg wordt gepleegd met Spender, dat zulks onmogelijk was in verband met de snelle ontwikkeling in de Ambonaffaire, zodat Menzies in zijn hoedanigheid van plaatsvervangend Minister van BZ dit besluit had genomen. Hij ried aan om contact met Spender op te nemen over diens inzichten over de wijze van behandeling door de VR. Watt zeide dat dit besluit genomen was mede in verband met door Spender na zijn bezoek aan U gegeven instructies, volgens welke het Australische lid van de UNCI 'in step' moest blijven met de overige leden van de UNCI. Watt persoonlijk vroeg zich met enige bezorgdheid af hoe de VR in deze actie kon nemen, daar Indonesië ongetwijfeld zou beweren dat het ging om een interne aangelegenheid die buiten de competentie van de UNCI viel, en indien men zich op zuiver juridisch standpunt stelde, viel daartegen weinig in te brengen; hij was geïnteresseerd zo mogelijk te vernemen hoe Nederland dacht dat de VR in deze iets zou kunnen bereiken.

Watt zeide, dat Australië geenszins te spreken was over Indonesië. Enige tijd geleden had Australië Indonesië aangeboden op te treden als sponsor voor toelating tot de VN van Indonesië als peace-loving nation en thans blijkt, dat Indonesië op dat ogenblik de Ambonactie vermoedelijk reeds was begonnen, in ieder geval reeds voorbereidingen daartoe trof. Watt zeide nog dat zijn telegrammen naar Djakarta altoos belangrijke vertraging ondervinden, waardoor vooral bij de huidige snelle ontwikkelingen zijn instructies aan Cutts veelal achter de feiten aanlopen.